

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

15. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-2 (15. Jātakapāṭi-2)

17. Το βιβλίο των σαράντα (17. Cattālīsanipāto)

[Ja 521-525, PTS 5.112-5.191]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

15. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-2

Τιμή στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο

Στη συλλογή μικρών κειμένων

Τζάτακα Πάλι

(Δεύτερο μέρος)

17. Το βιβλίο των σαράντα

521. Το τζάτακα του Τεσακούνα (1)

1. «Βεσσαντάρα, εσένα ρωτώ, πουλί, ας είναι ευλογία σε σένα· από αυτόν που επιθυμεί να κυβερνά τη βασιλεία, ποιο καθήκον είναι το καλύτερο να γίνει;»
2. «Μετά από πολύ καιρό πράγματι, ο πατέρας μου, ο Κάμσα, ο κατακτητής της Μπαράνσι· αμελής εμένα τον επιμελή, ο πατέρας τον γιο προέτρεψε.
3. «Πρώτα απ' όλα το ψεύδος, την οργή και το γέλιο θα πρέπει να αποτρέπει· Έπειτα τα καθήκοντα θα πρέπει να εκτελεί, αυτή την ασκητική πρακτική λένε, πολεμιστή.
4. «Όποια ασκητική πράξη εσύ, αγαπητέ, στο παρελθόν έκανες με αμφιβολία· με πάθος ή οργή όποια θα έκανε κανείς, αυτήν ας μην κάνει ξανά από τότε.
5. Του αμελή πολεμιστή, στο βασίλειο, αυξητή του βασιλείου· όλα τα πλούτη καταστρέφονται, αυτό λέγεται δυστυχία του βασιλιά.
6. «Η Σιρί και η Αλακκί, αγαπητέ, όταν ρωτήθηκαν είπαν αυτό· στον εργατικό και ενεργητικό άνθρωπο, χαίρομαι εγώ σε αυτόν που δεν ζηλεύει.
7. «Σε φθονερούς, κακόκαρδους, σε ανθρώπους που καταστρέφουν τα καλά έργα· Η κακοτυχία, μεγάλε βασιλιά, ευχαριστιέται, αυτή που συντρίβει τον τροχό.
8. «Εσύ λοιπόν με καλή καρδιά προς όλους, γίνε προστάτης όλων· διώξε την ατυχία, μεγάλε βασιλιά, γίνε κατοικία της τύχης.
9. «Αυτός ο άνθρωπος προικισμένος με τύχη και σταθερότητα, είναι πράγματι εξυψωμένος· Ο άρχοντας της Κάσι κόβει τη ρίζα και την κορυφή των εχθρών.

- 10.** «Ακόμα και ο Σάκκα, ο άρχοντας των όντων, δεν αμελεί στην εργατικότητα· Αυτός, αφού έκανε σταθερότητα στο καλό, στρέφει τον νου στην εργατικότητα.
- 11.** «Γκαντχάμπα, πατέρες, θεοί, γίνονται συντροφιά για έναν τέτοιο· Για αυτόν που σηκώνεται, που δεν αμελεί, οι θεότητες τον ακολουθούν.
- 12.** «Αυτός επιμελής, χωρίς οργή, αγαπητέ, τα καθήκοντα εκτέλεσε· Και προσπάθησε στα καθήκοντα, ο τεμπέλης δεν βρίσκει ευτυχία.
- 13.** «Εκεί ακριβώς είναι τα καθήκοντά σου, αυτή ακριβώς είναι η παραίνεσή μου· ικανή να ευτυχίσει τους φίλους, και για τη δυστυχία των εχθρών».
- 14.** «Μπορείς εσύ, Κουνταλίνι, γνωρίζεις, συγγενή του πολεμιστή· από αυτόν που επιθυμεί να κυβερνά τη βασιλεία, ποιο καθήκον είναι το καλύτερο να γίνει;»
- 15.** «Δύο πράγματι, αγαπητέ, είναι οι βάσεις, στις οποίες όλα είναι εδραιωμένα· το κέρδος αυτού που δεν έχει αποκτηθεί, και η διαφύλαξη αυτού που έχει αποκτηθεί.
- 16.** «Αγαπητέ, να γνωρίζεις τους υπουργούς, σοφούς, επιδέξιους στο όφελος· που δεν παίζουν ζάρια, δεν είναι απατεώνες, αγαπητέ, δεν είναι μέθυσοι, δεν είναι σπάταλοι.
- 17.** «Αυτός που θα προστάτευε εσένα, αγαπητέ, και τον πλούτο που θα είχες· όπως ο αμαξηλάτης συγκρατεί το άρμα, αυτός θα εκτελούσε τα καθήκοντά σου.
- 18.** «Αφού φροντίσει καλά τους ανθρώπους του, ο ίδιος αφού εξετάσει την περιουσία· θησαυρό και δανεισμό, να μην κάνει εξαρτώμενος από άλλους.
- 19.** «Ο ίδιος ας γνωρίζει το εισόδημα και τα έξοδα, ο ίδιος ας γνωρίζει τα πεπραγμένα και τα μη πεπραγμένα· ας συγκρατεί αυτόν που αξίζει συγκράτηση, ας ενθαρρύνει αυτόν που αξίζει ενθάρρυνση.
- 20.** «Ο ίδιος για την ευημερία της χώρας, καθοδήγησε, τ αύρε των αρματηλατών· Μην αφήσεις τους άδικους διορισμένους σου, να καταστρέψουν τον πλούτο και το βασίλειο.
- 21.** «Μην με βιασύνη τα καθήκοντα, κάνεις ή βάζεις άλλους να κάνουν· διότι πράξη που έγινε με ορμή, ο ανόητος μετά μετανιώνει.
- 22.** «Μην αφήσεις την καρδιά σου να ξεπεράσει, όταν είναι πολύ έντονα εξοργισμένη· γιατί από την οργή πολλές ακμαίες, οικογένειες σε αφάνεια οδηγήθηκαν.
- 23.** «Μην, αγαπητέ, επειδή είσαι κυρίαρχος, οδηγήσεις σε βλάβη·

γυναικών και ανδρών, μη υπάρξουν για σένα επώδυνες συνέπειες.

- 24.** «Του βασιλιά που είναι απαλλαγμένος από τρόμο, που ακολουθεί τις ηδονές· όλα τα πλούτη καταστρέφονται, αυτό λέγεται δυστυχία του βασιλιά.
- 25.** «Εκεί ακριβώς είναι τα καθήκοντά σου, αυτή ακριβώς είναι η παραίνεσή μου· τώρα να είσαι επιδέξιος, αυτός που κάνει αξιέπαινες πράξεις, χωρίς να είσαι μέθυσος, χωρίς να καταστρέφεις· να είσαι ηθικός, μεγάλε βασιλιά, ο ανήθικος καταπίπτει».
- 26.** «Ρωτήσαμε τον Κοσιγιαγκόττα, και την Κουνταλινί επίσης· Εσύ τώρα μίλησε, Τζαμπούκα, για την ύψιστη δύναμη μεταξύ των δυνάμεων».
- 27.** «Πέντε είδη δύναμης στον κόσμο, σε άνθρωπο εξυψωμένο· Εκεί η δύναμη των βραχιόνων, η τελευταία λέγεται δύναμη.
- 28.** «Και η δύναμη του πλούτου, μακρόβιε, η δεύτερη λέγεται δύναμη· και η δύναμη των συμβούλων, μακρόβιε, η τρίτη λέγεται δύναμη.
- 29.** «Και η δύναμη της ευγενούς καταγωγής, αυτή είναι η τέταρτη αναμφίβολα· Όλες αυτές τις δυνάμεις, τις κατακτά ο σοφός.
- 30.** «Αυτή η δύναμη της σοφίας είναι η ανώτερη δύναμη μεταξύ των δυνάμεων, η κορυφαία δύναμη· υποστηριζόμενος από τη δύναμη της σοφίας, ο σοφός βρίσκει την ευημερία.
- 31.** «Ακόμη κι αν αποκτά ο ανόητος, ευημερούσα την ύψιστη γη· παρά τη θέλησή του ή με τη βία, άλλος αυτήν καταλαμβάνει.
- 32.** «Ακόμη κι αν είναι ευγενούς καταγωγής, αφού αποκτήσει τη βασιλεία, ο πολεμιστής· ο άσοφος άρχοντας της Κάσι, ακόμη και με όλα δεν ζει.
- 33.** «Η σοφία κρίνει τη μάθηση, η σοφία αυξάνει τη φήμη και τον έπαινο· ο άνθρωπος εδώ που συνοδεύεται από σοφία, ακόμη και μέσα στη δυστυχία βρίσκει ευτυχίες.
- 34.** Και τη σοφία, χωρίς να ακούει, κανείς δεν φτάνει· χωρίς να προσεγγίσει τον πολυμαθή, εδραιωμένο στη Διδασκαλία, χωρίς να διακρίνει.
- 35.** Αυτός που γνωρίζει την ανάλυση της Διδασκαλίας, που σηκώνεται την κατάλληλη ώρα, ακούραστος· δραστηριοποιείται στον κατάλληλο χρόνο, ο καρπός της πράξης του ευδοκιμεί.
- 36.** Αυτού που η ηθική δεν είναι πηγή, αυτού που συναναστρέφεται με μη πηγή· αυτού που κάνει με απογοήτευση, το ορθό όφελος δεν ωριμάζει.
- 37.** «Αυτού που είναι αφοσιωμένος εσωτερικά, που συναναστρέφεται με τέτοιες

ενάρτετες βάσεις·

αυτού που δεν κάνει με απογοήτευση, το ορθό όφελος ωριμάζει.

- 38.** «Η σοφία που θεωρείται ως προσπάθεια και εφαρμογή, η προστασία του συσσωρευμένου πλούτου·
αυτά εσύ, αγαπητέ, να ακολουθείς, μην καταστρέψεις με αδράνεια·
διότι ο άφρονas με την αδράνεια, βυθίζεται σαν καλαμένιο σπίτι».
- 39.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι στη μητέρα και τον πατέρα, πολεμιστή·
αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο.
- 40.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι στους γιους και τη σύζυγο, πολεμιστή·
αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο.
- 41.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι στους φίλους και συμβούλους, πολεμιστή·
αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο.
- 42.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι στα οχήματα και τις δυνάμεις·
αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο.
- 43.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, σε χωριά και κωμοπόλεις... κ.λπ...
- 44.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, στα βασίλεια και στις επαρχίες... κ.λπ...
- 45.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι σε ασκητές και βραχμάνους... κ.λπ...
- 46.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, απέναντι στα ζώα και τα πτηνά, πολεμιστή·
αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο.
- 47.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, η ασκηθείσα Διδασκαλία φέρνει ευτυχία·
αφού ασκήσεις εδώ τη Διδασκαλία, βασιλιά, θα πας στον ευδαιμονικό κόσμο.
- 48.** «Άσκησε τη Διδασκαλία, μεγάλε βασιλιά, οι θεοί μαζί με τον Ίντα, μαζί με τους Βράχμα·
με την καλή συμπεριφορά έφτασαν στον ουρανό, μην αμελήσεις τη Διδασκαλία, βασιλιά.
- 49.** «Εκεί ακριβώς είναι τα καθήκοντά σου, αυτή ακριβώς είναι η παραίνεσή μου·
συναναστρεφόμενος σοφούς, ευγενής, πλήρως μόνος του αυτό θα γνωρίσει».

Το τζάτακα του Τεσακούνα, πρώτο.

522. Το τζάτακα του Σαραμπάνγκα (2)

- 50.** «Στολισμένοι, με σκουλαρίκια, καλοντυμένοι, με βηρύλλιο και μαργαριτάρια, με λαβές ξιφών στολισμένες·
Άριστοι αρματηλάτες στέκεστε, ποιοι άραγε είστε εσείς, πώς σας γνωρίζουν στον κόσμο των ανθρώπων;»
- 51.** «Εγώ είμαι ο Αττάκα, αυτός είναι ο Μπιμαράθα, και αυτός είναι ο διάσημος βασιλιάς της Καλίνγκα·
Ήρθαμε εδώ για να δούμε τους καλά αυτοσυγκρατημένους σοφούς, για να κάνουμε ερωτήσεις».
- 52.** «Στον αιθέρα στέκεσαι στο μεσουράνημα, σαν τη σελήνη της δεκάτης πέμπτης στο μονοπάτι του ουρανού·
Σε ρωτώ εσένα, δαίμονα με μεγάλη δύναμη, πώς σε γνωρίζουν στον κόσμο των ανθρώπων;»
- 53.** «Αυτόν που αποκαλούν Σουτζαμπατί μεταξύ των θεών, Μαγκαβάν τον αποκαλούν στον κόσμο των ανθρώπων·
Αυτός ο βασιλιάς των θεών σήμερα έφτασε εδώ, για να δει τους καλά αυτοσυγκρατημένους σοφούς».
- 54.** «Μακριά ακουσμένοι οι σοφοί μας συγκεντρώθηκαν, με μεγάλη υπερφυσική δύναμη, προικισμένοι με ιδιότητες υπερφυσικής δύναμης·
Σας προσκυνώ, κυρίες, με γαλήνια συνείδηση, εσείς που στον κόσμο των ζωντανών εδώ είστε οι ανώτερες μεταξύ των ανθρώπων».
- 55.** «Η οσμή των σοφών που έχουν αφιερωθεί από καιρό, εκπέμπεται από το σώμα και πηγαίνει με τον άνεμο·
απομακρύνσου από εδώ, Χιλιόματε, η οσμή των σοφών είναι ακάθαρτη, βασιλιά των θεών».
- 56.** «Η οσμή των σοφών που έχουν αφιερωθεί από καιρό, ας εκπέμπεται από το σώμα και ας πηγαίνει με τον άνεμο·
όπως γιρλάντα με ποικίλα λουλούδια ευωδιαστή, και αυτήν την οσμή επιθυμούμε, σεβάσμιε κύριε·
διότι εδώ οι θεοί δεν την αντιλαμβάνονται ως αποκρουστική».
- 57.** «Ο πρώτος δωρητής, ο κύριος των όντων, ο ένδοξος, ο άρχοντας των θεών, ο Σάκκα, ο Μαγκχαβάν, ο σύζυγος της Σουτζά·
Αυτός ο βασιλιάς των θεών, ο συντριπτής των ομάδων των τιτάνων, περιμένει άδεια για να κάνει ερώτηση».
- 58.** «Ποιος άραγε από αυτούς τους σοφούς εδώ, ερωτηθείς θα απαντήσει στις εκλεπτυσμένες ερωτήσεις·
των τριών βασιλιάδων, κυβερνητών των ανθρώπων, και του Βασάβα, του άρχοντα των θεών;»
- 59.** «Αυτός ο σοφός Σαραμπάνγκα είναι αυστηρός ασκητής, από τότε που γεννήθηκε απέχει από τη συνουσία·

ο γιος του Ατσέρα είναι καλά πειθαρχημένος, αυτός θα απαντήσει τις ερωτήσεις τους.»

- 60.** «Κοντάνια, απάντησε τις ερωτήσεις, σε παρακαλούν οι σοφοί με όμορφη μορφή·
Κοντάνια, αυτή είναι η φύση μεταξύ των ανθρώπων, ότι στον μεγαλύτερο έρχεται αυτό το φορτίο».
- 61.** «Αφού σας δόθηκε η ευκαιρία, ας ρωτήσουν οι αξιότιμοι, οποιαδήποτε ερώτηση επιθυμούν στον νου τους·
εγώ πράγματι θα σας απαντήσω σε καθετί, γνωρίζοντας ο ίδιος αυτόν τον κόσμο και τον άλλο».
- 62.** «Και τότε ο Μαγκχαβάν Σάκκα, αυτός που βλέπει το όφελος, ο πρώτος δωρητής·
Έθεσε την πρώτη ερώτηση, αυτό που ήταν επιθυμητό».
- 63.** «Τι αφού σκοτώσει κανείς δεν θλίβεται ποτέ, ποιανού την εγκατάλειψη επαινούν οι σοφοί;
Ποιανού εδώ τα σκληρά λόγια θα ανεχόσουν, πες μου Κοντάνια αυτό το νόημα».
- 64.** «Σκοτώνοντας την οργή δεν θλίβεται ποτέ, την εγκατάλειψη της περιφρόνησης επαινούν οι σοφοί·
τα σκληρά λόγια όλων θα ανεχόσουν, αυτήν την υπομονή ύψιστη είπαν οι αγαθοί».
- 65.** «Είναι δυνατόν τα λόγια και των δύο να ανεχθείς, του ίσου ή και του ανώτερου·
Πώς άραγε τα λόγια του κατώτερου θα ανεχόσουν, πες μου Κοντάνια αυτό το νόημα».
- 66.** «Από φόβο πράγματι τα λόγια του ανώτερου θα ανεχόσουν, και εξαιτίας αντιζηλίας του ίσου·
αυτός που εδώ τα λόγια του κατώτερου θα ανεχόσουν, αυτήν την υπομονή ύψιστη είπαν οι αγαθοί».
- 67.** «Πώς θα συνειδητοποιήσει αυτόν με τη μορφή των τεσσάρων στάσεων, τον ανώτερο, τον ίσο ή ακόμη και τον κατώτερο;
Με διάφορες μορφές περιφέρονται οι αγαθοί, γι' αυτό τα λόγια όλων θα ανεχόσουν».
- 68.** «Αυτό το όφελος ούτε μεγάλος στρατός, μαζί με τον βασιλιά μαχόμενος θα κέρδιζε·
αυτό που ο υπομονετικός ενάρτεος άνθρωπος θα κέρδιζε, η υπομονή είναι η δύναμη, καταλαγιάζουν έτσι οι έχθρες.»
- 69.** «Επιδοκιμάζοντας τα καλά ειπωμένα σου, κάτι άλλο σε ρωτώ, αυτό σε παρακαλώ πες μου·
Πώς ήταν ο Νταντακί, ο Ναλίκερα, και ο Ατζούνα και ο βασιλιάς Καλάμπου

επίσης·

Τον προορισμό τους πες μου, αυτών που έκαναν μεγάλο κακό, πού επαναγεννήθηκαν αυτοί που παρενόχλησαν τους σοφούς».

- 70.** «Επειδή περιφρόνησε τον αδύνατο ασκητή, ο Νταντακί, ξεριζωμένος μαζί με τους ανθρώπους του και το βασίλειό του· στην κόλαση που ονομάζεται Κουκκούλα καίγεται, σπίθες πέφτουν στο σώμα του.
- 71.** «Αυτός που κακοποίησε τους συγκρατημένους αναχωρητές, τους ασκητές που δίδασκαν τη Διδασκαλία, τους αθώους· αυτόν τον Ναλικέρα σκύλοι στην επόμενη ζωή, αφού συναθροιστούν, τρώνε αυτόν που σπαρταράει.
- 72.** «Τότε ο Ατζούνα στην κόλαση με τα λογχοφόρα παλούκια, έπεσε με το κεφάλι προς τα κάτω και τα πόδια προς τα πάνω· αφού έβλαψε τον Ανγκίρασα Γκόταμα, τον υπομονετικό, τον αυστηρό ασκητή, αυτόν που ασκούσαν στην άγια ζωή για πολύ καιρό.
- 73.** «Όποιος κομμάτι κομμάτι τον αναχωρητή διαμέλισε, αυτόν που δίδασκε την υπομονή, τον ασκητή τον αθώο· στην Καλαμπουβίτσι επαναγεννιέται και καίγεται, σε μεγάλη οδύνη, πικρή, τρομακτική.
- 74.** «Αφού άκουσε αυτές τις κολάσεις ο σοφός, και άλλες χειρότερες εδώ· ας ασκεί τη Διδασκαλία απέναντι στους ασκητές και βραχμάνους, πράττοντας έτσι πηγαίνει στον ουράνιο τόπο».
- 75.** «Επιδοκιμάζοντας τα καλά ειπωμένα σου, κάτι άλλο σε ρωτώ, αυτό σε παρακαλώ πες μου· τι είδους άτομο αποκαλούν ηθικό, τι είδους άτομο αποκαλούν σοφό· τι είδους άτομο αποκαλούν ενάρετο, τι είδους άτομο η ευτυχία δεν εγκαταλείπει;»
- 76.** «Αυτός που εδώ είναι συγκρατημένος με το σώμα και με την ομιλία, και με τον νου δεν κάνει τίποτε κακό· δεν λέει ψέμα για χάρη του εαυτού του, τέτοιον αποκαλούν ηθικό.
- 77.** «Αυτός που στοχάζεται βαθύ ερώτημα με τον νου, δεν διαπράττει σκληρή πράξη εντελώς επιβλαβή· δεν εγκαταλείπει την πορεία του οφέλους όταν έρθει η ώρα, τέτοιον αποκαλούν σοφό.
- 78.** «Αυτός που πράγματι είναι ευγνώμων και ευχάριστος, σοφός, καλός φίλος και με σταθερή αφοσίωση· εκτελεί προσεκτικά το καθήκον για τον υποφέροντα, τέτοιον αποκαλούν ενάρετο άτομο.
- 79.** «Αυτός που είναι προικισμένος με όλες αυτές τις αρετές, πιστός, ευγενικός, μοιραζόμενος, γενναιόδωρος·

φιλόξενος, απαλός, με ευγενικό λόγο, έναν τέτοιο η ευτυχία δεν εγκαταλείπει».

- 80.** «Επιδοκιμάζοντας τα καλά ειπωμένα σου, κάτι άλλο σε ρωτώ, αυτό σε παρακαλώ πες μου·
την ηθική και την ευημερία και την αρχή των αγαθών, και τη σοφία, ποιο λένε ότι είναι ανώτερο;»
- 81.** «Η σοφία είναι η άριστη, λένε οι επιδέξιοι, όπως ο βασιλιάς των αστερισμών για τα άστρα·
Η ηθική και η ευημερία και η αρχή των αγαθών, ακολουθούν τον σοφό.»
- 82.** «Επιδοκιμάζοντας τα καλά ειπωμένα σου, κάτι άλλο σε ρωτώ, αυτό σε παρακαλώ πες μου·
πώς πράττοντας, για ποιο λόγο πράττοντας, τι συμπεριφορά, τι συναναστρεφόμενος αποκτά κανείς εδώ σοφία;
Την πρακτική για τη σοφία τώρα πες μου, πώς πράττοντας γίνεται ο θνητός σοφός;»
- 83.** «Ας συναναστρέφεται τους μεγαλύτερους, τους εκλεπτυσμένους, τους πολυμαθείς, ας είναι μαθητής και ερευνητής·
ας ακούει προσεκτικά τα καλά λόγια, πράττοντας έτσι ο θνητός γίνεται σοφός.
- 84.** Ο σοφός παρατηρεί τα είδη αισθησιακής ηδονής, ως παροδικά, ως πόνο και ως αρρώστια·
Έτσι αυτός που βλέπει με ενόραση εγκαταλείπει την επιθυμία, για τις οδυνηρές ηδονές που είναι μεγάλος κίνδυνος.
- 85.** «Αυτός χωρίς πάθος, απομακρύνοντας το μίσος, ας αναπτύσσει τον απεριόριστο νου της φιλικότητας·
έχοντας αποθέσει την τιμωρία σε όλα τα όντα, ακατηγόρητος πηγαίνει στον ανώτατο τόπο».
- 86.** «Μεγάλης σημασίας ήταν ο ερχομός, για σένα και τον Μπχιμαράτθα επίσης·
και για τον εξέχοντα βασιλιά των Καλίνγκα, σε όλους σας το ηδονικό πάθος έχει εγκαταλειφθεί».
- 87.** «Έτσι είναι αυτό, εσύ που γνωρίζεις τη σκέψη των άλλων, σε όλους μας το ηδονικό πάθος έχει εγκαταλειφθεί·
δώσε άδεια για βοήθεια, ώστε τον προορισμό σου να επιτύχουμε».
- 88.** «Δίνω άδεια για βοήθεια, διότι έτσι σε εσάς το ηδονικό πάθος έχει εγκαταλειφθεί·
διαπεράστε το σώμα με άφθονη αγαλλίαση, ώστε τον προορισμό μου να επιτύχετε».
- 89.** «Όλα θα κάνουμε σύμφωνα με την οδηγία σου, ό,τι κι αν πεις εσύ, ευρείας σοφίας·

διαπερνάμε το σώμα με άφθονη αγαλλίαση, ώστε τον προορισμό σου να επιτύχουμε».

- 90.** «Η τιμή στο αδύναμο μοσχάρι έγινε, ας πάνε οι αξιότιμοι σοφοί με όμορφη μορφή·
να γίνετε ευχαριστημένοι στη διαλογιστική έκσταση, πάντα
αυτοσυγκεντρωμένοι, αυτή είναι η άριστη τέρψη του αναχωρητή».
- 91.** Αφού άκουσαν τους στίχους συνδεδεμένους με την υπέρτατη πραγματικότητα,
καλά ειπωμένους από τον σοφό σοφό·
αυτοί γεμάτοι έμπνευση, δίνοντας ευχαριστίες, οι ένδοξοι θεοί έφυγαν για την
πόλη των θεών.
- 92.** «Αυτοί οι στίχοι είναι γεμάτοι νόημα, με καλή φρασεολογία, καλά ειπωμένοι
από τον σοφό σοφό·
όποιος τους ακούσει με ενδιαφέρον, θα αποκτούσε διάκριση από πριν σε μετά·
αφού αποκτήσει διάκριση από πριν σε μετά, ας πάει στο αόρατο για τον
βασιλιά του θανάτου.»
- 93.** «Ο Σαλίσσαρα ήταν ο Σαριπούττα, και ο Μεντίσσαρα ο Κάσσαπα·
ο Παμπάτα ο Ανουρούντα, και ο Κατσαγιάννα ο Ντέβαλα.
- 94.** «Ο Ανουσίσσα ήταν ο Άναντα, και ο Κισαβάτσα ήταν ο Κολίτα·
ο Νάραντα ήταν ο πρεσβύτερος μοναχός Ουντάγι, η ακολουθία ήταν η
ακολουθία του Βούδα·
ο Σαραμπάνγκα ήταν ο προστάτης του κόσμου, έτσι να θυμάστε την ιστορία
γέννησης».

Το τζάτακα του Σαραμπάνγκα, δεύτερο.

523. Το τζάτακα της Αλαμπουσά (3)

- 95.** Τότε μίλησε ο μεγαλοπρεπής Ίντα, ο νικητής του Βάτρα, ο πατέρας των
νικητών·
Αφού κάλεσε τη θεϊκή κόρη Αλαμπούσα, στη Σουντχάμμα.
- 96.** «Μίσσα, οι θεοί σε παρακαλούν, οι Τριάντα Τρεις μαζί με τον Ίντα·
Πήγαινε να δελεάσεις τον σοφό, τον Ισισίνγκα, Αλαμπούσα.»
- 97.** «Πριν αυτός μας ξεπεράσει, ο τηρητής των καθηκόντων, αυτός που ζει την
άγια ζωή·
αφοσιωμένος στη Νιμπάνα ο ηλικιωμένος, τους δρόμους του φράξε».
- 98.** «Βασιλιά των θεών, τι κάνεις εσύ, μόνο εμένα κοιτάζεις·
πήγαινε να δελεάσεις τον σοφό, υπάρχουν και άλλες ουράνιες νύμφες.»
- 99.** «Σαν εμένα εξαίρετες, στο δάσος Νάνταμα χωρίς λύπη·
Ας έρθει και η σειρά τους, ας πάνε κι αυτές να δελεάσουν».
- 100.** «Σίγουρα αλήθεια λες, υπάρχουν και άλλες ουράνιες νύμφες·
Τέτοιες εξαίρετες, στο δάσος Νάνταμα χωρίς λύπη.

- 101.** «Δεν κατανοούν έτσι αυτές, που πηγαίνουν σε άνδρα για υπηρεσία·
Όπως εσύ κατανοείς, γυναίκα με ομορφιά σε όλα τα μέλη.
- 102.** «Πήγαινε εσύ η ίδια, όμορφη, η εξαίρετη ανάμεσα στις γυναίκες είσαι·
με την ομορφιά και τη μορφή σου, θα τον φέρεις υπό τον έλεγχό σου.»
- 103.** «Δεν θα πάω, σταλμένη από τον βασιλιά των θεών·
φοβάμαι να τον πλησιάσω, διότι ο βραχμάνος έχει έντονη λάμψη.
- 104.** «Πολλοί άνθρωποι έφτασαν στην κόλαση, επειδή προσέβαλαν έναν σοφό·
έπεσαν στην περιπλάνηση της αυταπάτης, γι' αυτό οι τρίχες μου
σηκώνονται».
- 105.** Αφού είπε αυτά έφυγε, η ουράνια νύμφη με μορφή ηδονής·
η Αλαμπουσά ποθώντας να αναμειχθεί με τον Ισισίνγκα.
- 106.** Και αυτή, αφού εισήλθε σε εκείνο το δάσος, που προστατευόταν από τον
Ισισίνγκα·
σκεπασμένο με δίκτυα μπίμπι, ολόγυρα μισή γιότζανα.
- 107.** «Νωρίς με την ανατολή του ηλίου για το πρωινό γεύμα, την ώρα της ζέστης·
χαϊδεύοντας τον ιερό τόπο της φωτιάς, πλησίασε τον Ισισίνγκα.»
- 108.** «Ποια άραγε λάμπεις σαν αστραπή, σαν το άστρο της αυγής;
Με ποικίλα κοσμήματα στα χέρια, στολισμένη με σκουλαρίκια από πολύτιμους
λίθους.
- 109.** «Λαμπρή σαν τον ήλιο, με άρωμα χρυσού σανδαλόξυλου·
Με καλοτοποθετημένους μηρούς, η μεγάλη Μάγια, κοπέλα με όμορφη όψη.
- 110.** «Λεπτά, μαλακά, αγνά, τα πόδια σου καλά εδραιωμένα·
Περπατώντας επιθυμητή εσύ, αρπάζεις πράγματι τον νου μου.
- 111.** «Σταδιακά καμπυλωτοί οι μηροί σου, σαν προβοσκίδα ελέφαντα·
Πλατιά τα όμορφα ισχία σου, σαν σανίδα άξονα.
- 112.** «Σαν τα στήμονες του νούφαρου, ο αφαλός σου είναι καλά τοποθετημένος·
Γεμάτος σαν μαύρη οφθαλμική αλοιφή, φαίνεται από μακριά.
- 113.** «Διπλά γεννημένα στο στήθος, χωρίς μίσχο, καλά προεξέχοντα·
Τα στήθη που κρατούν γάλα, χωρίς να πέφτουν, σαν μισές κολοκύθες.
- 114.** «Μακρύς σαν λαμπερή επιφάνεια κοχυλιού, ο λαιμός σαν της αντιλόπης·
με λευκό περίβλημα, γλυκός, σαν την τέταρτη νοητική ικανότητα.
- 115.** «Με άκρες προς τα πάνω και με άκρες προς τα κάτω, καθαρισμένα με
οδοντόξυλο·
δισ γεννημένα, φυτρωμένα σε άψογα ούλα, τα δόντια σου είναι όμορφα στην
όψη.
- 116.** «Σκούρα με κόκκινες άκρες, όμοια με καρπό τζιντζούκα·

επιμήκη και πλατιά, τα μάτια σου είναι όμορφα στην όψη.

- 117.** «Ούτε πολύ μακριά, καλά χτενισμένα, διακοσμημένα με χρυσή χτένα· Τα μαλλιά σου που φυτρώνουν στην κορυφή του κεφαλιού, μυρίζουν σανδαλόξυλο.
- 118.** «Σε όλη την έκταση της γεωργίας και της βοσκής, και όπου είναι ο προορισμός των εμπόρων· και η προσπάθεια των σοφών, των συγκρατημένων αυστηρών ασκητών.
- 119.** «Δεν βλέπω κανέναν εντελώς ίσο με σένα, σε αυτόν τον κύκλο της γης· Ή ποιος είσαι εσύ ή ποιανού γιος, πώς να σε γνωρίσουμε εμείς;»
- 120.** «Δεν είναι ώρα για ερωτήσεις, σεβάσμιε, όταν ο Κασσάπα έχει πάει έτσι· Έλα, φίλε, ας απολαύσουμε, και οι δύο στο ερημητήριό μας· Έλα να σε αγκαλιάσω, γίνε επιδέξιος στις απολαύσεις».
- 121.** Αφού είπε αυτά έφυγε, η ουράνια νύμφη με μορφή ηδονής· η Αλαμπουσά ποθώντας να αναμειχθεί με τον Ισισίγκα».
- 122.** Αυτός με ορμή βγαίνοντας, αφού έκοψε τη βραδεία προσπάθεια· Σε εκείνες τις έξοχες πλεξούδες, έφτασε κοντά και χάιδεψε·
- 123.** «Αυτόν τότε η όμορφη, τον αγκάλιασε η πανέμορφη· όταν έπεσε από την άγια ζωή, όπως ήταν αναμενόμενο τότε ικανοποιήθηκε.
- 124.** «Με τον νου πήγε στον Ίντα, που διέμενε στο δάσος Νάνταμα· Γνωρίζοντας τη σκέψη της, ο Μαγκχαβάν, ο ελέφαντας μεταξύ των θεών.
- 125.** «Έστειλε γρήγορα ανάκλιντρο, χρυσό με συνοδεία· σκεπασμένο με πενήντα υπέρθετα καλύμματα, στρωμένο με χίλια υφάσματα.
- 126.** «Αυτόν εκεί τον κράτησε, βάζοντάς τον στο στήθος της η έξοχη· Σαν μια στιγμή μόνο, τρία χρόνια τον κράτησε.
- 127.** «Ο Βιμάντα μετά από τρία χρόνια, αφού ξύπνησε ο βραχμάνος· είδε πράσινα δέντρα, ολόγυρα από το σπίτι της φωτιάς.
- 128.** «Το δάσος με τα νέα φύλλα ανθισμένο, αντηχούσε από σμήνος κούκων· Κοιτάζοντας ολόγυρα, κλαίγοντας έχυνε δάκρυα.
- 129.** «Δεν πρόσφερα θυσία, δεν απήγγειλα ιερά κείμενα, η θυσία στην ιερή φωτιά εγκαταλείφθηκε· ποιος άραγε με την εξυπηρέτηση, πρωτύτερα τη συνείδησή μου παραπλάνησε;»
- 130.** «Σε μένα που διαμένω στο δάσος, αυτός που μου πήρε αυτό που γεννήθηκε από τη θερμότητά μου· γεμάτο με διάφορα πολύτιμα πετράδια, σαν πλοίο στον ωκεανό».
- 131.** «Εγώ για την εξυπηρέτησή σου, σταλμένη από τον βασιλιά των θεών·

Κατέκτησα τη συνείδηση με τη συνείδηση, αμελής εσύ δεν κατανοείς».

- 132.** «Αυτά λοιπόν εμένα ο πατέρας, ο Κάσσαπα, παραινεί·
γυναίκες όμοιες με λωτούς, αυτές τις τρεις να κατανοήσεις, νεαρέ.
- 133.** «Αυτές με τα εξογκώματα στο στήθος να κατανοήσεις, αυτές τις τρεις να
κατανοήσεις, νεαρέ·
έτσι με καθοδήγησε ο πατέρας μου, καθώς ήταν συμπονετικός προς εμένα.
- 134.** «Δεν άκουσα τα λόγια του, την οδηγία του μεγαλύτερου πατέρα·
Στο δάσος χωρίς ανθρώπους, σήμερα θρηνώ μόνος.
- 135.** «Εγώ λοιπόν έτσι θα κάνω, αλίμονο στη ζωή μου·
ή πάλι τέτοιος θα γίνω, ή θάνατος θα μου συμβεί».
- 136.** «Γνωρίζοντας τη λαμπρότητα και την ενεργητικότητά του, τη σταθερή
αποφασιστικότητά του·
η Αλαμπουσά έπιασε με το κεφάλι της τα πόδια του Ισισίγκα.
- 137.** «Μην οργίζεσαι σε μένα, μεγάλε ήρωα, μην οργίζεσαι σε μένα, μεγάλε σοφέ·
μεγάλο όφελος επιτεύχθηκε από εμένα, για τους ένδοξους Τριάντα Τρεις·
από σένα συγκλονίστηκε, ολόκληρη η πόλη των θεών τότε».
- 138.** «Και οι θεοί των Τριάντα Τριών, και ο Βάσαβα των Τριάντα Τριών·
Και εσύ, ευγενική, να είσαι ευτυχισμένη, πήγαινε, κόρη, όπως επιθυμείς».
- 139.** «Αφού έπιασα τα πόδια του, και τον περιήλθα κρατώντας τον στα δεξιά μου·
αφού σήκωσα τις ενωμένες παλάμες, από εκείνη τη θέση αναχώρησα.
- 140.** Και το χρυσό ανάκλιντρο που είχε, με υποστήριγμα·
με σκέπαστρο από πάνω και πενήντα χιλιάδες στρωμένα·
αφού ανέβηκε σε αυτό ακριβώς το ανάκλιντρο, πήγε κοντά στους θεούς.
- 141.** «Σαν λαμπάδα στο σκοτάδι ερχόμενη, λάμποντας σαν αστραπή·
ικανοποιημένος, χαρούμενος, ευτυχισμένος, ο άρχοντας των θεών έδωσε
ευλογία».
- 142.** «Αν μου έδωσες ευχή, Σάκκα, κύριε όλων των όντων·
να μην πάω ως δελεαστής ασκητών, αυτό, Σάκκα, θα ευχόμουν ως ευχή».

Το τζάτακα της Αλαμπουσά, τρίτο.

524. Το τζάτακα του Σανκχαπάλα (4)

- 143.** «Έχεις χώρο για ευγενή με καθαρά μάτια, φαντάζομαι ότι αναχώρησες από
οικογένεια·
Πώς άραγε εγκαταλείποντας πλούτη και απολαύσεις, αναχώρησες βγαίνοντας
από το σπίτι, σοφέ;»
- 144.** «Αφού είδα ο ίδιος την ουράνια κατοικία, βασιλιά των ανθρώπων, του
μεγάλου φιδιού με μεγάλη επιρροή·

αφού είδα το μεγάλο επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων, με πίστη εγώ έγινα αναχωρητής, βασιλιά».

- 145.** «Ούτε από επιθυμία για ηδονές ούτε από φόβο ούτε από μίσος, ψευδή λόγια οι αναχωρητές λένε·
πες μου ρωτημένος αυτό το νόημα, ακούγοντας σε μένα θα γεννηθεί πεποίθηση και ωφέλεια».
- 146.** «Πηγαίνοντας για εμπόριο, βασιλιά, στο μονοπάτι είδα γιους των Μπότζα·
να πηγαίνουν χαρούμενοι, αφού πήραν ένα μεγάλο φίδι με μεγαλωμένο σώμα».
- 147.** «Εγώ λοιπόν συναντώντας, ω άρχοντα των ανθρώπων, εκείνους, με ανατριχιασμένο τρίχωμα μίλησα φοβισμένος·
Πού μεταφέρεται αυτός με το τρομερό σώμα, τι θα κάνετε με τον ελέφαντα, γιοι των κυνηγών;
- 148.** «Αυτό το ερπετό μεταφέρεται για σκοπό τροφής, με αναπτυγμένο σώμα, φίδι μεγάλο·
νόστιμο και παχύ και μαλακό κρέας, δεν γνωρίζεις τη γεύση, γιε της Βιντέχα.
- 149.** «Από εδώ εμείς αφού πάμε στο δικό μας σπίτι, αφού πάρουμε τα μαχαίρια και τα κόψουμε·
θα φάμε τα κρέατα χαρούμενοι, διότι εμείς πράγματι είμαστε εχθροί των φιδιών.
- 150.** «Αν αυτό μεταφέρεται για σκοπό τροφής, με αναπτυγμένο σώμα, φίδι μεγάλο·
σας δίνω δεκαέξι βόδια, αυτό το ερπετό ελευθερώστε από τα δεσμά.
- 151.** «Σίγουρα αυτός είναι ευχάριστη τροφή για μας, και πολλά φίδια έχουμε φάει στο παρελθόν·
θα κάνουμε αυτά τα λόγια σου, Αλάρα, και γίνε φίλος μας, γιε της Βιντέχα.»
- 152.** «Τότε αυτοί τον απελευθέρωσαν από τα δεσμά, αφού έβγαλαν από τη μύτη του τη θηλιά·
Και αυτός ο βασιλιάς των ερπετών απελευθερωμένος από τα δεσμά, έφυγε με το πρόσωπο στραμμένο προς την ανατολή για λίγο.
- 153.** «Αφού έφυγε με το πρόσωπο στραμμένο προς την ανατολή για λίγο, με μάτια γεμάτα δάκρυα με κοίταξε·
Τότε εγώ τον ακολούθησα από πίσω, αφού σήκωσα τις ενωμένες παλάμες με τα δέκα δάχτυλα.
- 154.** «Πήγαινε λοιπόν εσύ βιαστικά, μη σε οι εχθροί πάλι πιάσουν·
οδυνηρή πράγματι με τους σκληρούς είναι πάλι η συνάντηση, πήγαινε μακριά από τη θέα των γιων των Μπότζα.
- 155.** Πήγε εκείνος στη λίμνη τη διαυγή, με μπλε λάμψη, γοητευτική, με καλές προσβάσεις·
σκεπασμένη ολόγυρα με τζαμπού και ιτιές, εισήλθε, έχοντας ξεπεράσει τον φόβο, ικανοποιημένος.

- 156.** «Αυτός εισερχόμενος εκεί, σε λίγο ο δράκος, με θεϊκή συνοδεία εμφανίστηκε μπροστά μου, ω άρχοντα των ανθρώπων·
Με φρόντισε όπως γιος τον πατέρα, λέγοντας λόγια γλυκά στην καρδιά, ευχάριστα στο αυτί.
- 157.** «Εσύ είσαι για μένα μητέρα και πατέρα, Αλάρα, στενός φίλος που δίνει ζωή·
Και έχω αποκτήσει τη δική μου υπερφυσική δύναμη, Αλάρα, δες τις κατοικίες μου·
Με άφθονη τροφή και πολύ φαγητό και ποτό, σαν την κατοικία του Βασάβα.»
- 158.** «Αυτό προικισμένο με τέτοιες εκτάσεις γης, χωρίς χαλίκια και απαλό και όμορφο·
Με χαμηλό γρασίδι και με λίγη σκόνη το έδαφος, χαριτωμένο, όπου εγκαταλείπουν τη λύπη.
- 159.** «Χωρίς εμπόδια, με γαλάζια λάμψη βηλούριου, προς τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα το άλσος μανγκοδέντρων πανέμορφο·
Ώριμα και μισοώριμα και νωπά καρποφόρα, πλήρως ανθισμένα, σε όλες τις εποχές φέροντα καρπούς.
- 160.** «Στη μέση εκείνων των δασών, βασιλιά των ανθρώπων, μια κατοικία λαμπερή σαν ακτίνα·
με ασημένιους σύρτες, χρυσή, υπέροχη, λάμπει σαν αστραπή στον ουρανό.
- 161.** «Από πολύτιμους λίθους και χρυσά, μεγαλειώδη, με ποικίλα σχέδια, πάντα καλοφτιαγμένα·
γεμάτα με στολισμένες κοπέλες, που φορούσαν χρυσά βραχιόλια, βασιλιά.
- 162.** «Αυτός ο Σανκχαπάλα βιαστικά, αφού ανέβηκε στο παλάτι, με ασύγκριτη ομορφιά·
με χίλιους στύλους, με ασύγκριτη δύναμη, όπου η σύζυγός του, η μεγάλη βασίλισσα, ήταν.
- 163.** «Και μία γυναίκα με βιαστική εμφάνιση, αφού πήρε ένα πολύτιμο από βηρύλλιο·
όμορφο πολύτιμο λίθο προικισμένο με καταγωγή, χωρίς να της ζητηθεί έστρωσε το κάθισμα.
- 164.** «Τότε το φίδι, αφού με έπιασε από τα χέρια, με έβαλε να καθίσω στο πρώτο κάθισμα·
Σε αυτό το κάθισμα εδώ ας καθίσει ο αξιότιμος, διότι ο αξιότιμος είναι κάποιος από τους σεβαστούς μου.
- 165.** «Και μία άλλη γυναίκα με βιαστική εμφάνιση, αφού πήρε νερό και πλησίασε·
έπλυνε τα πόδια μου, ω άρχοντα των ανθρώπων, όπως μια σύζυγος του συζύγου, του αγαπημένου της άνδρα.
- 166.** «Και μία άλλη γυναίκα με βιαστική εμφάνιση, σηκώνοντας ψηλά χρυσό πιάτο·
με πολλά καρυκεύματα και ποικίλα λαχανικά, πρόσφερε ευχάριστο γεύμα.

- 167.** «Με μουσικά όργανα εμένα που είχα φάει, με υπηρέτησαν, γνωρίζοντας τον νου του συζύγου·
πέρα από αυτό με πλησίασε με μεγάλες, θεϊκές ηδονές, όχι λίγες.
- 168.** «Οι σύζυγοί μου αυτές τριακόσιες, Αλάρα, όλες με όμορφη μέση, με λάμψη ανώτερη του λωτού·
Αλάρα, αυτές ας είναι στη διάθεσή σου, σου τις δίνω, να σε περιποιούνται.
- 169.** «Αφού απόλαυσα τις θεϊκές γεύσεις για ένα χρόνο, τότε εγώ τον ρώτησα περαιτέρω·
Πώς και με ποιον τρόπο το απέκτησε αυτό ο Νάγκα, πώς έφτασες σε αυτό το έξοχο ουράνιο μέγαρο;»
- 170.** «Τυχαία αποκτημένο, γεννημένο από μεταμόρφωση, από σένα τον ίδιο φτιαγμένο ή από θεούς δοσμένο;
Σε ρωτώ εσένα βασιλιά των νάγκα αυτό το θέμα, πώς έφτασες σε αυτό το έξοχο ουράνιο μέγαρο;»
- 171.** «Ούτε τυχαία αποκτημένο ούτε γεννημένο από μεταμόρφωση, ούτε από μένα τον ίδιο φτιαγμένο ούτε από θεούς δοσμένο·
από τις δικές μου πράξεις, τις μη κακόβουλες, από τις αξιέπαινες πράξεις μου αποκτήθηκε αυτή η ουράνια κατοικία».
- 172.** «Ποια ήταν η ασκητική σου πρακτική, ποια η άγια σου ζωή, ποιας καλά εκτελεσμένης πράξης αυτό είναι το επακόλουθο;
Πες μου βασιλιά των νάγκα αυτό το νόημα, πώς αποκτήθηκε από σένα αυτή η ουράνια κατοικία;»
- 173.** «Ήμουν βασιλιάς, κυρίαρχος των Μαγκάντα, ονόματι Ντουγιόντανα, με μεγάλη επιρροή·
αυτός, έχοντας αναγνωρίσει την εφήμερη ζωή, μη-αιώνια, υποκείμενη σε μεταβολή.
- 174.** «Τροφή και ρόφημα με γαλήνιο νου, προσεκτικά έδωσα άφθονη δωρεά·
Σαν πηγάδι έγινε το σπίτι μου τότε, και ικανοποιήθηκαν ασκητές και βραχμάνοι.
- 175.** Γιρλάντα και άρωμα και καλλυντικό, φωτισμό και όχημα και κατοικία·
ρούχα και τόπο ύπνου και τροφή και ρόφημα, προσεκτικά δωρεές δώσαμε εκεί.
- 176.** «Αυτή ήταν η ασκητική μου πρακτική, αυτή η άγια μου ζωή, αυτής της καλά εκτελεσμένης πράξης αυτό είναι το επακόλουθο·
με αυτήν ακριβώς αποκτήθηκε από μένα αυτή η ουράνια κατοικία, με άφθονη τροφή και πολύ φαγητό και ποτό»·
«με χορούς και τραγούδια και προικισμένη με ομορφιά, μακράς διάρκειας αλλά όχι αιώνια στο μέλλον.
- 177.** «Αυτοί με μικρή δύναμη εκείνον με μεγάλη δύναμη, τον ακτινοβόλο σκοτώνουν οι χωρίς λάμψη·
Τι ακριβώς, ω οπλισμένε με δόντια, εξαρτώμενος από τι, ήρθες στο χέρι των

ζητιάνων;

- 178.** «Μήπως σε κατέλαβε μεγάλος φόβος, μήπως η θερμότητά σου δεν έφτασε στη ρίζα των δοντιών;
Τι ακριβώς, ω οπλισμένε με δόντια, εξαρτώμενος από τι, υπέστης ταλαιπωρία από τους ζητιάνους;»
- 179.** «Δεν με κατέλαβε μεγάλος φόβος, η θερμότητά μου δεν είναι δυνατόν να καταστραφεί από εκείνους·
και οι διδασκαλίες των αγαθών καλώς διακηρυγμένες, σαν την ακτή του ωκεανού είναι δύσκολο να ξεπεραστούν.
- 180.** «Τη δέκατη τέταρτη και τη δέκατη πέμπτη, Αλάρα, πάντα τηρώ τους κανόνες·
Τότε ήρθαν δεκαέξι γιοι κυνηγών, αφού πήραν σχοινί και σταθερή θηλιά.
- 181.** «Αφού έσπασαν τη μύτη μου και πέρασαν σχοινί, με οδήγησαν αφού με περικύκλωσαν οι κυνηγοί·
τέτοια δυστυχία εγώ υπέμεινα, χωρίς να παραβιάζω την τήρηση των κανόνων.»
- 182.** «Σε είδαν στον μονόδρομο, προικισμένο με δύναμη και ομορφιά·
με μεγαλοπρέπεια και σοφία είσαι αναπτυγμένος, τι ποθώντας, ερπετό, αυστηρό ασκητισμό κάνεις;»
- 183.** «Ούτε για χάρη γιου ούτε για χάρη πλούτου, ούτε για χάρη ζωής, Αλάρα, εξαιτίας·
ποθώντας την ανθρώπινη σφαίρα, για αυτό με προσπάθεια αυστηρό ασκητισμό κάνω».
- 184.** «Εσύ με τα κόκκινα μάτια, με τους ώμους χωρίς ενδιάμεσο διάστημα, στολισμένος, με περιποιημένα μαλλιά και γένια·
αλειμμένος με κόκκινο σανταλόξυλο, σαν βασιλιάς των γκαντχάμπα λάμπεις στις κατευθύνσεις.
- 185.** «Έχεις αποκτήσει θεϊκή υπερφυσική δύναμη, έχεις μεγάλη επιρροή, προικισμένος με όλες τις ηδονές·
σε ρωτώ εσένα βασιλιά των νάγκα αυτό το θέμα, με τι είναι καλύτερος ο ανθρώπινος κόσμος από εδώ;»
- 186.** «Αλάρα, όχι αλλού παρά στον ανθρώπινο κόσμο, υπάρχει αγνότητα ή αυτοέλεγχος·
και εγώ αφού αποκτήσω ανθρώπινη μήτρα, θα κάνω τέλος στη γέννηση και τον θάνατο».
- 187.** «Ένας χρόνος εμένα που διέμενα κοντά σου, με τροφή και ρόφημα εξυηρετήθηκα·
αποχαιρετώντας αναχωρώ, ερπετό, για πολύ καιρό έχω απουσιάσει εγώ, ω άρχοντα των ανθρώπων».
- 188.** «Γιοι και σύζυγοι και εξαρτώμενοι, πάντα καθοδηγούμενοι στέκονται κοντά

σου·

Μήπως κάποιος σε καταράστηκε, γιατί αγαπητή μου είναι η θέα σου, Αλάρα».

- 189.** «Όπως ένας αγαπητός γιος θα ζούσε περιποιημένος στο σπίτι της μητέρας και του πατέρα·
ακόμα κι από εκεί για μένα αυτό εδώ είναι καλύτερο, γιατί η συνείδησή σου, ερπετό, είναι ευλαβής προς εμένα».
- 190.** «Ένα πετράδι δικό μου υπάρχει κατακόκκινο, που φέρνει πλούτο, ένα εξαιρετο πολύτιμο πετράδι·
αφού το πάρεις εσύ πήγαινε στο δικό σου σπίτι, αφού αποκτήσεις πλούτο αυτό το πετράδι να το επιστρέψεις».
- 191.** «Ιδώθηκαν από εμένα ακόμη και οι ανθρώπινες ηδονές, μη-αιώνιες, υποκείμενες σε μεταβολή·
έχοντας δει τον κίνδυνο στα είδη αισθησιακής ηδονής, με πίστη εγώ έγινα αναχωρητής, βασιλιά.
- 192.** «Όπως οι καρποί των δέντρων πέφτουν, έτσι οι νέοι, νεαροί και ηλικιωμένοι με τη διάλυση του σώματος·
έχοντας δει και αυτό, έγινα αναχωρητής, βασιλιά, η αδιαμφισβήτητη ασκητική ζωή είναι ανώτερη».
- 193.** «Σίγουρα πράγματι πρέπει να ακολουθούνται οι σοφοί, οι πολυμαθείς που σκέφτονται πολλές καταστάσεις·
και τον δράκο και εσένα, Αλάρα, ακούγοντας, θα κάνω αξιέπαινες πράξεις όχι λίγες».
- 194.** «Σίγουρα πράγματι πρέπει να ακολουθούνται οι σοφοί, οι πολυμαθείς που σκέφτονται πολλές καταστάσεις·
και τον δράκο ακούγοντας και εμένα, βασιλιά, κάνε αξιέπαινες πράξεις όχι λίγες».

Το τζάτακα του Σανκχαπάλα, τέταρτο.

525. Το τζάτακα του μικρού Σουτασόμα (5)

- 195.** «Ενημερώνω την κωμόπολη, φίλους και συμβούλους αγκαλιάζω·
Στο κεφάλι γκρίζα μαλλιά γεννήθηκαν, την αναχώρηση τώρα επιθυμώ».
- 196.** «Αλίμονό μου, τι άραγε λες, βέλος σε μένα, θεέ, στο στήθος καρφώνεις·
Επτακόσιες οι σύζυγοί σου, τι άραγε θα γίνουν αυτές;»
- 197.** «Αυτές θα γίνουν γνωστές, είναι νέες και θα πάνε σε άλλον·
Και επιθυμώντας τον παράδεισο γι' αυτόν, γι' αυτό εγώ θα αναχωρήσω».
- 198.** «Κακή τύχη ήταν για μένα, Σουτασόμα, που εγώ είμαι η μητέρα σου·
αφού ενώ εγώ θρηνώ, χωρίς προσκόλληση αναχωρείς, αγαπητέ.
- 199.** «Κακή τύχη ήταν για μένα, Σουτασόμα, που εσένα εγώ γέννησα·
αφού ενώ εγώ θρηνώ, χωρίς προσκόλληση αναχωρείς, αγαπητέ».

- 200.** «Ποια είναι αυτή η Διδασκαλία, Σουτασόμα, και ποια είναι η αναχώρηση· που εμάς τους γηραιούς, χωρίς προσκόλληση εγκαταλείπεις, αγαπητέ.
- 201.** «Και οι γιοι σου πολλοί, νεαροί που δεν έφτασαν στη νεότητα· γλυκόλαλοι κι αυτοί μη σε βλέποντας, φαντάζομαι οδύνη θα υποστούν».
- 202.** «Και με αυτούς τους γιους μου, νεαρούς που δεν έχουν φτάσει στη νεότητα· με όλους εσάς τους γλυκούς, ακόμα κι αν σταθείτε για πολύ, η φύση είναι καταστροφή».
- 203.** «Κομμένη είναι άραγε η καρδιά σου, ή συμπόνια δεν υπάρχει σε σένα για εμάς; Που εμάς που θρηνούμε, χωρίς προσκόλληση αναχωρείς, αγαπητέ».
- 204.** «Δεν είναι κομμένη η καρδιά μου, υπάρχει και συμπόνια σε μένα για εσάς· και επιθυμώντας τον παράδεισο, γι' αυτό εγώ θα αναχωρήσω».
- 205.** «Κακή τύχη ήταν για μένα, Σουτασόμα, που εγώ είμαι η σύζυγός σου· αφού ενώ εγώ θρηνώ, χωρίς προσκόλληση αναχωρείς, αγαπητέ.
- 206.** «Κακή τύχη ήταν για μένα, Σουτασόμα, που εγώ είμαι η σύζυγός σου· αφού ενώ έχω σύλληψη στην κοιλιά μου, χωρίς προσκόλληση αναχωρείς, αγαπητέ.
- 207.** «Ωριμο είναι το έμβρυό μου, στην κοιλιά μου, μέχρι να το γεννήσω· Μη εγώ μόνη χήρα, αργότερα βάσανα δω».
- 208.** «Ωριμο είναι το έμβρυό σου, στην κοιλιά σου· έλα λοιπόν, γέννησέ το· γιο με ασύγκριτη ομορφιά, αυτόν αφήνοντας θα αναχωρήσω».
- 209.** «Μην κλαις εσύ, Τσαντά, μη λυπάσαι, εσύ με τα μάτια σαν το λουλούδι του δασικού σκοταδιού· Ανέβα στο υπέροχο παλάτι, χωρίς προσκόλληση εγώ θα φύγω».
- 210.** «Ποιος σε θύμωσε, μητέρα, γιατί κλαις και με κοιτάς έντονα; Ποιον αθώο να σκοτώσω, ενώ οι συγγενείς περιμένουν;»
- 211.** «Διότι αυτός δεν είναι δυνατόν να σκοτωθεί, ο νικητής που με θύμωσε, αγαπητέ· Ο πατέρας σου μου είπε, αγαπητέ, χωρίς προσκόλληση εγώ θα φύγω».
- 212.** «Εγώ που πριν πήγαινα στον κήπο και πολεμούσα μεθυσμένους ελέφαντες· όταν ο Σουτασόμα γίνει αναχωρητής, τι άραγε τώρα θα κάνω;»
- 213.** «Της θείας μου που κλαίει, και του πρωτότοκου αδελφού που δεν θέλει· θα σε πιάσω και από το χέρι, διότι δεν πηγαίνεις παρά τη θέλησή μας».
- 214.** «Σήκω εσύ, παραμάννα, αυτό το παιδί διασκέδασέ το αλλού· μην μου γίνεις εμπόδιο, σε μένα που επιθυμώ τον ευδαιμονικό κόσμο».
- 215.** «Γιατί λοιπόν να δώσω αυτό το λαμπερό πετράδι, ποια χρήση έχω εγώ από αυτό·

όταν ο Σουτασόμα γίνει αναχωρητής, τι άραγε θα το κάνω αυτό;»

- 216.** «Το θησαυροφυλάκιό σου είναι τεράστιο, και η αποθήκη σου είναι γεμάτη· Και η γη σου είναι κατακτημένη, απόλαυσε, μην αναχωρήσεις, άρχοντα».
- 217.** «Το θησαυροφυλάκιό μου είναι τεράστιο, και η αποθήκη μου είναι γεμάτη· και η γη μου είναι κατακτημένη, αυτά αφήνοντας θα αναχωρήσω».
- 218.** «Και ο πλούτος μου είναι άφθονος, δεν μπορώ να τον απαριθμήσω, άρχοντα· όλον αυτόν σου τον δίνω, απόλαυσε, μην αναχωρήσεις, άρχοντα».
- 219.** «Γνωρίζω ότι ο πλούτος είναι άφθονος, αυξητή της οικογένειας, και χαίρω ευσέβειας από σένα· και επιθυμώντας τον παράδεισο, γι' αυτό εγώ θα αναχωρήσω».
- 220.** «Είμαι πολύ δυσареστημένος, η δυσареσκεια, Σομαδάττα, με κατακλύζει· αν και πολλά είναι τα εμπόδιά μου, σήμερα κιόλας θα αναχωρήσω».
- 221.** «Και αν αυτό σου αρέσει, Σουτασόμα, σήμερα κιόλας τώρα εσύ αναχώρησε· κι εγώ θα αναχωρήσω, δεν τολμώ χωρίς εσένα εγώ να μείνω».
- 222.** «Διότι δεν είναι δυνατόν να αναχωρήσεις για τη μοναστική ζωή, στην πόλη δεν μαγειρεύουν ούτε στην επαρχία»·
«Όταν ο Σουτασόμα γίνει αναχωρητής, τι άραγε τώρα θα κάνουμε;»
- 223.** «Αυτό οδηγείται στο τέλος, φαντάζομαι, όπως λίγο νερό στο φίλτρο· Έτσι σε τόσο μικρή ζωή, δεν είναι χρόνος για αμέλεια.
- 224.** «Αυτό οδηγείται στο τέλος, φαντάζομαι, όπως λίγο νερό στο φίλτρο· Έτσι σε τόσο μικρή ζωή, οι τυφλοί ανόητοι αμελούν.
- 225.** «Αυτοί αυξάνουν την κόλαση, και το ζωικό βασίλειο και τη σφαίρα των φαντασμάτων·
δέσμοι στα δεσμά της επιθυμίας, αυξάνουν την κατηγορία των τιτάνων».
- 226.** «Σηκώνεται σύννεφο σκόνης, κοντά στο ανατολικό παλάτι· φαντάζομαι ότι κόπηκαν τα μαλλιά του ένδοξου βασιλιά της Διδασκαλίας μας».
- 227.** «Αυτό είναι το παλάτι του, σκεπασμένο με χρυσά άνθη και στεφάνια· Όπου περιφερόταν ο βασιλιάς, περιτριγυρισμένος από τους γυναικωνίτες.
- 228.** «Αυτό είναι το παλάτι του, σκεπασμένο με χρυσά άνθη και στεφάνια· Όπου περιφερόταν ο βασιλιάς, περιτριγυρισμένος από τη συγγενική κοινότητα.
- 229.** «Αυτό είναι το θολωτό δωμάτιό του, σκεπασμένο με χρυσά άνθη και στεφάνια· Όπου περιφερόταν ο βασιλιάς, περιτριγυρισμένος από τους γυναικωνίτες.
- 230.** «Αυτό είναι το θολωτό δωμάτιό του, σκεπασμένο με χρυσά άνθη και στεφάνια· Όπου περιφερόταν ο βασιλιάς, περιτριγυρισμένος από τη συγγενική

κοινότητα.

- 231.** «Αυτό είναι το άλσος ασόκα του, γεμάτο λουλούδια, πάντα γοητευτικό·
Όπου περιφερόταν ο βασιλιάς, περιτριγυρισμένος από τους γυναικωνίτες.
- 232.** «Αυτό είναι το άλσος ασόκα του, γεμάτο λουλούδια, πάντα γοητευτικό·
Όπου περιφερόταν ο βασιλιάς, περιτριγυρισμένος από τη συγγενική
κοινότητα.
- 233.** «Αυτός είναι ο κήπος του, ανθισμένος, ευχάριστος σε κάθε εποχή·
Όπου περιφερόταν ο βασιλιάς, περιτριγυρισμένος από τους γυναικωνίτες.
- 234.** «Αυτός είναι ο κήπος του, ανθισμένος, ευχάριστος σε κάθε εποχή·
Όπου περιφερόταν ο βασιλιάς, περιτριγυρισμένος από τη συγγενική
κοινότητα.
- 235.** «Αυτό είναι το δάσος με τα κανικάρα του, ανθισμένο, ευχάριστο σε κάθε
εποχή·
Όπου περιφερόταν ο βασιλιάς, περιτριγυρισμένος από τους γυναικωνίτες.
- 236.** «Αυτό είναι το δάσος με τα κανικάρα του, ανθισμένο, ευχάριστο σε κάθε
εποχή·
Όπου περιφερόταν ο βασιλιάς, περιτριγυρισμένος από τη συγγενική
κοινότητα.
- 237.** «Αυτό είναι το δάσος πατάλι του, ανθισμένο, ευχάριστο σε κάθε εποχή·
Όπου περιφερόταν ο βασιλιάς, περιτριγυρισμένος από τους γυναικωνίτες.
- 238.** «Αυτό είναι το δάσος πατάλι του, ανθισμένο, ευχάριστο σε κάθε εποχή·
Όπου περιφερόταν ο βασιλιάς, περιτριγυρισμένος από τη συγγενική
κοινότητα.
- 239.** «Αυτό είναι το άλσος μανγκοδέντρων του, ανθισμένο, ευχάριστο σε κάθε
εποχή·
Όπου περιφερόταν ο βασιλιάς, περιτριγυρισμένος από τους γυναικωνίτες.
- 240.** «Αυτό είναι το άλσος μανγκοδέντρων του, ανθισμένο, ευχάριστο σε κάθε
εποχή·
Όπου περιφερόταν ο βασιλιάς, περιτριγυρισμένος από τη συγγενική
κοινότητα.
- 241.** «Αυτή είναι η λιμνούλα του, σκεπασμένη, γεμάτη με ωτόκα·
Όπου περιφερόταν ο βασιλιάς, περιτριγυρισμένος από τους γυναικωνίτες.
- 242.** «Αυτή είναι η λιμνούλα του, σκεπασμένη, γεμάτη με ωτόκα·
όπου περιφερόταν ο βασιλιάς, περιτριγυρισμένος από τη συγγενική
κοινότητα».
- 243.** «Ο βασιλιάς σας λοιπόν αναχώρησε, ο Σουτασόμα αφήνοντας αυτή τη
βασιλεία·

Φορώντας ώχρινο χιτώνα, σαν ελέφαντας μόνος περιφέρεται».

- 244.** «Μην αναθυμηθείτε τις τέρψεις και τα παιχνίδια του παρελθόντος, και τα γέλια· μην σας καταστρέψουν οι ηδονές, διότι ευχάριστη είναι η πόλη Σουντασσάνα.
- 245.** «Και τον νου της φιλικότητας να αναπτύσσετε, απεριόριστο την ημέρα και τη νύχτα· θα πάτε στην πόλη των θεών, την κατοικία αυτών που κάνουν αξιέπαινες πράξεις».

Το τζάτακα του μικρού Σουτασόμα, πέμπτο.

Τέλος της ενότητας των σαράντα.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Σούβα, Πάντιτα, Τζαμπούκα, Κουνταλίνα, Βαρακάννα, Αλαμπούσα Τζάτακα και·
Πάβαρα, Ούτταμα, Σάνκχα, Σιρίβχαγιάκα, Σουτασόμα, Αρίντα, Μααραάτζαβάρα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 15. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-2. 17. Το βιβλίο των σαράντα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org